

Adam Katona

ANDREA a jiné básně

Autorem všech básní je Adam Katona.

Použitá ilustrace: 1975 © Jan Černý

Vydal: Adam Katona vlastním nákladem jako volně šiřitelnou sbírku prostřednictvím internetu.

Autorská práva k dílu vyhrazena. Bez písemného souhlasu autora je jakákoli manipulace s dílem nebo veřejné provozování díla zakázáno. Pouze pro soukromé domácí využití.

Copyright 2013 © Adam Katona

I. ANDREA A JINÉ BÁSNĚ

ANDREA

Andrea

**Fabrizio de André, album Rimini 1978, přeložil: Adam Katona –
písňový text**

Andrea se loučí se loučí
a nechce se vrátit
Andrea se loučí se loučí
a nechce se vrátit
Andrea odchází moje láska
s hebkými vlásky
Andrea zatím v dálce se ztrácí
s hebkými vlásky

V černé kronice píšou
o vlajce na magistrále
proti své vůli se stávám
jen osamělým králem
ten vrah v dalekých horách
v Tridentu když spustil palbu
zabiják v horách
v Tridentu když spustil palbu

Býval to rolník
dřel denně jak blázen na francouzském dvoře
býval to voják
s očima pichlavýma střílel v nešťastném lese
Andrea odchází
neumí nebýt krásná jak studánky perla
jak sekery úder

rmoutící výkřik pak žal kane jí z hrdla

Andreo princezno
fialovou myrtu za tebou házím
Andreo princezno
s hebkými vlásky věneček ti házím
až slzy mi oschnou
na slunci pane zasypete jámu
na dno házejte hlínu
do hloubky mého nočního žalu

Sen o zúčtování
snad zažene smutek nad vším v srdci mém
hněv božího soudu
snad zažene smutek nad ztrátou v srdci mém

TOUHA

Chci se s ní vrátit

Sudičky varují mě neotravuj a nech ji
je to víla vymyšlená při svíčkách
v čajovně pomateným básníkem
svět dnes klape jinak
mám další lekci vesmíru
v nejkrásnější princezně co jsem kdy viděl

I přes smířlivě hřejivou připomínku bývalých vztahů
mě její vůně rajcuje k šílenství
být nenápadný rebel šašek sporták
co jede po vedlejší koleji než je ta moje?

Město perníku svítí do noci

chci se tam s ní vrátit do časů
kdy mi patřil svět který teď patří jí
miluju její humor
i jak je pyšná a hrdá
tak rád bych s ní šel na procházku

I Know Andrea Is Still In Town – písňový text

Myslel jsem že se mi to už nestane
dát se do bitvy předem prohrané
já planu zbytkem mládí zatímco tvůj styl mě chladí
jako v šestnácti jsem blázen beze cti
naproti jsme v horoskopu
dalšího ovšemže skopu
zkoumám poměr tvého zájmu s radostí

Tvůj osud je jiný
nepoznamenaný zklamáním a splíny
cesty tvojí víry jsou tvé krásy a tvé míry
část stesku máš pro ememesku
to je všechno co s tebou souvisí
tak věci nechávám na kdysi
bohem políbený bohem ti dává sbohem

Tvůj osud je jiný
nepoznamenaný zklamáním a splíny
jsem country zpěvák Tommy Brown
I'm Still Thinking About Andrea
'cause I Know Andrea Is Still In Town

Snad nejhezčí chvíle života

Leonarde Cohene ve smrti Muže který patřil jedné ženě!

Johnny Cashi a jeho apoštola Pavle Muži v bílém!
Tolik bych vám toho chtěl říct
jak je to všechno daleko na pracáku
jak je to všechno daleko u sloupu s plakátem na Maxim Turbulenc
stojím na rohu ulice
je nesmírně tichá
na doširoka otevřené cestě skáče na dlažební kostce vrabec
jakož i Prévertovi určitě skákal
ta krátká chvíle kdy jsem objímal její voňavé mladé pevné
neprokouřené neprochlastané nádherné měkké tělíčko
do jehož útroh a duše bych se tak chtěl dostat
líbal na pružný čistý krk
laskal se v jejích hedvábných vláskách
byla snad nejhezčí chvíle mého života
teď mě ta krátká chvíle rozkoše kdy byla tak blízko
nepřetržitě trápí u srdce jako hořící uhlí
jako bych měl bez Ní umřít ve zlých ránech
nedá se to vytěsnit je to jako lodní šroub
přesto jsem rád že byla

Úřad Lásky – písňový text

Zašel jsem na Úřad Lásky
zažádat o podporu v nezamilovanosti
na odbor vnitřních věcí
podmínek pro ni v životě už splnil jsem dosti

řek' jsem věci co jsem cítil dřív už nesvedu
z dob smrtelné vážnosti jsem v životním nadhledu
rekvalifikační kurz je úhel pohledu

řekli mi my tu máme na starost už jen statistiky
je vás víc a víc co mají s neštěstím styky

navíc na nás tlačej shora cizí jazyky

řekli mi je vás tolik
že obslouží vás radši My Colleague Next Door

Pak bum a žádný úřad
nemusel mi hledat už zlatovlasou kočičku
pokouším se jí stoupat
od prdelky tam kde jí jsem nahoru k srdíčku

z neúspěchu tahám se v každou putyku
že jsem se pouštěl do větší akce k cizímu jazyku
zkouším žít pevně láskou jako by to bylo ze zvyku

ke svým nepřesným slovům nevzal překladatele
moje srdce před ní teď je teď jistě za tele
já miluju ji ona zase svého přítele

všechno se má zkusit
ale tohle bolí nade všechny musy Next Door

Léta už vím co je láska
a co spalující ohnivý žár zamilovanosti
ten jak vlašťovka na provázkách
povznáší mě při tom dál nade všechny starosti

řek' jsem jí zavazadla z minulosti nech si u mě v pokladně
v podzemí mého srdce jsou úzká místa příkladně
navíc jsme si poblíž nežijeme někde na Kladně

Šel jsem zrušit na Úřad Lásky žádost o evidenci v nezamilovanosti

Její sonet pro poštovního úředníka (Nechme ji vyprávět)

Vím, že se trápíte, proč já si s vámi hraju. Zaujal jste mne nejen kvůli svým očím a vlasům. Celou tu frontu jsem vás sledovala. Dostal jste dopis a postaral jste se o jeho opis a průklep. Usedl jste ke stolku a dal list do stroje. Pak jste psal dopis po dopisu. Postaral jste se o korekturu a podpis. Pak jste tuto sadu dopisů rozeslal podle adres do okresů. Kopie jste dal do desek. U spisů a dokladů je i fotografie a spousta grafů. Je toho dost. Do roka se tu sejde spousta tiskopisů. Proto opatrujete podle hesel a podle data sta dokladů a registraturu. Sledujete do důsledků. Proto je tu lehké hledat doklad. Podle dokladů zapisujete fakta i do karet. Lehko dojde ke sporu. Dost se toho urguje. Telegrafuje se do okresů a krajů. Ale je spor i o jakost a druh. Pak se jde do desek a podle dokladů se studuje podstata sporu. Jde se tu do detailů. Pro poradu jste dostal do rukou literaturu. Ta se studuje jako podklad pro diskusi. Poradil jste se proto s kolegou a dal jste to jako doklad do protokolu. Postaral jste se i o dostatek tiskopisů. Sledujete toho dost. Ale postupujete s jistotou. Proto jste tu posilou a oporou. Zvažuju, že s vámi budu.

Sluneční chvíle – písňový text

Nikdo neobejme všeshrnovací svou větou svět
v extrémních výkyvech bývá středová odpověď
nikdo nemá sílu číst vše co bylo psáno
jenom jedním jsem si jist slunce praží každý ráno

Nikdo nikdy nepozná kompletně celou duši
nikdo nikdy nezmění co druhému sluší
každý ještě mnohokrát může říci nevidáno
jenom jednu zprávu mám slunce praží každý ráno

Tak jako slunce je i schopnost lásky dar
to dobře vím
jsou i chvíle kdy tě rád přesvědčím

Málokdo se zajímá o to co život svět řídí
málokdo už dneska ví jaká zodpovědnost že jsme lidi
když po hrůzných snech vidím copánky tvých hebkých vlasů
to ranní slunce je v nich umím být vděčný za tu krásu

Stupně

Doufám že neomluvený hodiny života budou omluveny
třídní osud je hodnej
ředitel čas má pošaháno v hlavě
píše mi dvojku z chování
obědváme v nemocnicích porodní ježky
o jazyku při márnících příslovečný spřežky
dohodl jsem s kamarádci založit společnost lidí
kteřejm esa čouhají z rukávu i když často zmokli
a prosili o klid

Chci tě vzít na chaloupku v horkým léte
až bude slunce zářit skrz tvý blondátý vlásky
vylít svoje srdíčko do záchodu
lepší být pro někoho než zdechnout kvůli někomu
limonáda mu rozvázala jazyk
mluvím o sobě v třetí osobě
i o sexy holkách v bílým Renaultu
tady už přestává všechno bejt
když v ledničce zbyl už jen prejt
někdy jiskra přeskočí hned
někdy se musí jít deštěm co hasí pro zapalovač
a dlouho shánět na zátop

Vím že svět je jablko který se musí loupat s červy
z padavek se pak vypálí něco pro potěšení
jsi jako cigarety největší dábelská slast

řídím se emocemi pudy touhou
je to skrytý Ďábel co mě málem má ve své moci
dala jsi mi dvě jablka a čtyři knihy sonetů
já si to před svým prahem už nějak dometu
počkám až budeš chtít zažít něco nového ne já
musím opečovávat stodoly i chrámy
tak jako pěstounky své mámy

Věřím že před všechny filozofie co jich je
známe jen zlomek všeho co proč je
zbývá víra a ta je důležitá
někdy se stmívá z kopců
splín někdy mívá malý mořský ocún
někdy se stává že ta pravá se rozesmútní
a mává že už je dávno po kráse
přátelství mezi mužem a ženou je jen nedotažené vyspání
nebo vyhaslá touha

Co já bych za to dal

Co já bych za to dal bejt ještě chvíli malej
jen ty lásky ty vůně ta doba už nějak není
co já bych za to dal bejt ještě chvíli malej
jen ty roky ty cesty ti lidé už nějak nejsou

Jsou už lidé narození v jiném vesmíru
a málokdo mi dnes nezištně šije na míru

Co mi šeptal básník v Brně (Opět ji nechme vyprávět)

Říká mi že už překonal absenci posledních let
i když mívá k lecčemu sklon umí se narovnat
už našel svoje místo

jen ho mrzí že já tam nejsem

koupil si boty jako svou duši ve slevě
poprvé jsem ochutnala dršťkovou polívku
krásný večer ve velkém divadle pro něho prý zářil
ale nesežehl

Skácelova deska na Kotlářské ulici ho pálí víc
Šeptá mi:

Janáčkům se staví kapličky
Coca Cola je Liška Bystrouška
Smuténkové Skácelovy básničky
celý večer šeptat ti budu do ouška

Nejsou jen Lucie

Nejsou jen Lucie co jako múza projdou
i když jsou krásné a tolik by jim toho člověk chtěl
jsou taky Lucie Andrejky Markétky
s rukama mokřýma od dřezu
které se musí starat o práci o synka otevírat obálky

chodit na návštěvu k rodičům vypít kávu
jsou taky krásné a můžeš jim to co ti dovolí
znám od každého jednu
zblízka i z dálky se na mě smějí
nezbude mi nic jiného než jim napsat báseň
viz. výše

Kolikrát

Nečekám že s mou první větou
se ti vlasy rozpletou a spletou
se ti hlava otočí až nazad

a dovolíš mi je neobratně svázat

V místnosti jsme s Jimem Morrisonem
hlasy našich drahých lidí
chci dostat jen pokory snem
že je byt' mrtvé ve snu vidím

Kolikrát napíšu jak jsi nádherná
kolikrát bude to pálit a bolet
dlouho jak prázdniny od Verna
co místo dvou měsíců trvaly sto let

Tanec a manon

Pro můj manon z čítí
musíš mi zatančítí
v myšlenkovou hlubinu tanečního osudu
kousek štěstí ve stínu dám dokvasit do sudu

láska na školní chodbě

bledý úsek středy
to je teda síla
kousek od záhnědy
tančí pubertální víla

TRNY

Bolest

Bolest je demoralizující
i největší osobnosti dostává na kolena
to ona pozná a přesto se často postará o slabý lístek

kymácející se ve větru
zatímco já potkám na cestách dobré lidi co pomohou

Jedna z milionu

Co teď asi dělá ta jedna z milionu
jak má dobrou svoji žití křižovatku
mezi milionem chci jenom tu onu
vrabci neporadí z elektrických drátků

Tohle mě teď tíží a ne sprosté hity
zatímco si jiný ve vztahu sundal boty
i vyzáblý Ježíš plující na Tahiti
na kříži rozhraní jistoty nejistoty

Prosím tě

I když jsem tě možná vyděsil
v naší cestě dej mi zbytek sil
přítomností nočních debat
učím svoje srdce nebát

nesmysly právem zahynou
odcházející mizící krajino
odcházející mizící krajinko
humorem sršící Ájinko

s hvězdičkou na vodu

Mezičas

Slunce je vysoko na pravé poledne
a Gary Cooper se z hrobu už nezvedne

to jenom my tady musíme bojovat
s bandity z osady co neznaj milovat

Stýkat se s nimi v mezičase poledním
kdy se každá sekunda jenom zavrtí
tak mě má láska blondátá zas pozvedni
než se tu uchlastám nadobro do smrti

Muzikanti pekla

Prokleté tóny už se zajídají
když muzikanti pekla pořád hrají
písničku co všichni znají
je ošklivá - o opilé beznaději

Dobry člověk ještě žije
dobré víno se ještě pije
ta písnička se světem nese
když člověk sklenkou třese

Na louce

Malý kluk listí ze stromu bral
malý kluk na listí dřevíčkem psal
na louce z jara když roztával sních
malý kluk vytvořil na stovky knih

Větší kluk listí ze stromu bral
byl velký frajer a přitom se bál
každý strom stál tam jak nahatý král
na louce konal se podivný bál

Dospělý muž listí dolů strhával

na louce bouří a pak slunce svítí
klidná je hladina kde kapr spal
zaskví se u listí občas kvítí

Starý muž pod stromem na listí spal
přemýšlel životem co bude dál
starý muž spal tam jak nahatý král
mrtvý už listí tam padalo dál

4 měsíce nic

4 měsíce nic už to nuda byla
má trýzeň že nemám píseň
najednou ses v autobusu objevila
zmoklá a měla delší vlasy

Neznat tě zase bych tě politoval
jako černookou květinu
co ztratila svou klíčenku
a rodí plody ve stínu

Bylo to najednou až trapné
vidět tě ve tvé zimní bundičce
sedíš na sedadle nejněžněji jak umíš
já přestávám být chlapem

Mám o svá křídla strach jako motýl
že mi z nich setřou prach
zbude tíže kterou jsem jen propil
a zůstal stále na vahách

Odedávna jsem věděl
že probudíš mě ještě ve snu

vezmeš mi meč čaroděje
já nevstanu ale zesnu

Už jsem se dost spokojil
že jde o tobě psát ne s tebou žít
holčičko za sklem autobusu
černá vílo studánko a vráno

Moucho lepící se v trus
tónino C v mém blues
první jednání divadelní kus
políbené podvečerní ráno

Působení

Působí na mě hloubka země
vyhaslá láska pro děs ta čím?
asi tím že je pořád ve mně
a že na to sám už nestačím

Lásko byla jsi středem stanu
šperk z Jablonce co nedostanu

Zimní noci

Co se děje v zimě za nocí
myšlenky v rýmě skleslé nemocí
listy padají ti do kabátu
sebejistý jsi jak máma na tátu

Váza plná vody dívka od rána
ve skříni se tísní bunda zmačkaná
noc je černočerná zima prolétá

dívky co se smály horké od léta

To se děje za nocí zimních duší
kdy každou minutu spíš jen tušíš
dívky co se smály horké od léta
ztratil jsi pane králi palác je ten tam

Chlast

Tvůj život jsou samé sklenky
on je tenký
visí na provázku
jak ubohý klíček od vězení
zamrzlý tu v žadonění
křičí
Pane policajt! Pane policajt!

Svědék pochodu mrtvých

Jen co Andrea na tebe zapomněla
dala se zas do pohybu mrtvá těla
unavený vysílený střílels do nich
znehucený žádná duha žádný poník

Podzim padal zpocený jsi bránil svůj sad
v chajdě nezatopil nikdo koho bys rád
vždycky když tě tvé Andrey odmítají
prázdným prostorem se bludné duše dají

Jen co tě Andrea škrtila vymazala
chodící těla se k tobě v noci dala
měla to být záchrana byla to zhouba
malá je chajdy obrana když jsi trouba

Tohle mu řekl soused dnes ráno v krámě
on mu na to příteli viděl jsi správně
dírou v srdci jdou mí mrtví za svítání
hledají verš který by byl k nenapsání

Jak je to hezké

(úvodní dvojverší vypůjčeno z písňe Karla Kryla: Tekuté písky)

Jak je to hezké když se někdo vdává
jak je to hezké když se někdo ožení
jak je to hezké když se v noci spává
potmě a ve správném složení

Jak je to hezké mít hlas ze sametu
jak je to hezké být moc sečtělý
přilepit marnost lepidlem jak tapetu
špičkou šipky ji sestřelit

Jak je to hezké když se někdo vdává
jak je to hezké když se někdo ožení
chán velkým třeskem velbloudy své obehnává
když z množení jsou cestou zmožení

Na paloučku u silnice

Na paloučku u silnice slunce svítí kombajn jezdí
na trávě tam taky stojí pomník s deskou
a s vázičkou a s kytičkou a se svíčkou a to celé
dohromady tvoří jeden malý pomníček

V tom pomníčku trochu temno trochu zima trochu mokro
místa málo žádná deka žádná postel ani kamna

žádná kytka ani váza ani svíčka jen tam leží
jeden tmavý trochu malý domeček

Do domečku žádná okna ani dveře ani komín
jenom popel z těla kluka co jel kolem před půl rokem
se svou milou podnapilou na tom místě jeli právě
když tam jelo další auto s dvěma chlapci vpřed

A tak duše spí slunce svítí kombajn jezdí éro letí
deště prší děti běží a na louce v hlíně stojí
s kytičkou a s lucerničkou jeden malý trochu smutný
nenápadný mramorový téměř nový pomníček

Lehká nejistota

Přežil jsem svůj strach ze psa
co měl oči jako rudé žhnoucí kamení
a možná tam vůbec nebyl
dupnul jsem si a dál nocí vedl svoje kolo loukou

Zajímali tě na fotkách
anonymní lidé z heřmánkových brigád
přežil jsem už horší věci než čtyři deci smutku
co píchá v žaludku v předjarním větru dešti

U lipového čaje už jsme dávno jiní
a při setkání z rychlíku vidíme svoje stíny
přežijeme i dnes o půl šestý
ty domeček pro manžely já pro nevěsty

Tak už nikdy nebudu mít klid

Slunce je podvečerní plástev medu

zazpívat o něm nedovedu
je asi moc vysoko a tak to nejde
ráno ze mě vylézá a večer zase sejde

tak vylézá a zapadá
podle toho jaká je nálada

Stromy jsou staré známé sosny
vydrží i ten čas neúprosný
snad i ve mně narostou plody
co uzrají a spadnou od pondělí do svobody
tak vylézám a zapadám
podle toho jaká je nálada

A jestli nesundám tvůj barevný plakát
opřený na televizi o hodiny
ty denně bijí dvanáct staccat
a ty začínáš patřit do rodiny
tak už nikdy nebudu mít klid
tak už nebudu v klidu žít
papírové víno piju papírový guláš jím
papírové myšlenky recyklace duše moje

Člověk má malý a těžký krajíc
nese ho v dlani sám sebe se ptajíc
proč je tak zoufale o dvou kůrkách
proč voní jedem v muchomůrkách
slunce na hůrkách zapadá
podle toho jaká je nálada

Člověk se probudí a ráno je supr
před barákem uvidí velký kufr
který ani nedotáhneš k autobusu

je plný bodlin od kaktusů
ptá se proč tak náhle proč ne ještě znovu
když už se tak dlouho známe
a ty – protože to je všechno odcházím a zavíráme

Papírové víno piju papírový guláš jím
v nahaté samotě se skryju
a v podvečer v zlatomodré roje
se rozbřečím
recyklaci duše moje
fotí si německý turista pod orlojem

Umělcův život

Včera jsem vyklidil svou malou stáj
na hrob nehty vyškrábal vlastní epitaf
pak jsem se vrátil abych našel ráj
a domů vzkázal že jsi živ a zdráv

Žijeme tak že když nám v televizi řeknou
nějakou větu co zažene nám splín
nějakou větu přiměřeně pěknou
co je dobrá voda na náš mlýn

Zapomeneme že vzdělání má největší cenu
a s pravdou vždycky jen dojdeš dál
a Labe teče shora od pramenů
čert zdál se ti zlý jen když ses ho bál

Nad naším životem babylonská věž stojí
bereme peníze plíny své webové stránky
čerti se pitvoří čerti jsou dvojí
časy jsou jiný at' Adónis vyjde ze schránky

Včera prý vyklidil svou malou stáj
na hrob nehty vyškrábal vlastní epitaf
dostali jsme pokyn z režie
estrádní umělec už nežije

JÍZDA A KOMUNIKACE

První Vánoce

Co ti dám má milá pod stromeček
před postel obálku do psích deček
vonící svíčku tvou a žádný pech
v tom našem soužití v nepevných zdech

Papouškovi klec hezčí všech klecí
aby už konečně mluvil k věci
aby nám zazpíval na Štědrý den
a říkal Andrea Andrea jen

Co mi dáš má milá na Boží hod
svou přízeň která vždy přijde mi vhod
mé existenci na hromádce k hrám
ty máš teď mě a já teď tebe mám

Otázky

Kdo jste pane? - Vyměklý mozek mezi unavenými srdci.

Kdo jste paní? - Nezkušená svině co šlape po perlách.

Kdo jste vy člověče? - Jednooký výkal v rašeliništi šeroslepých.

Kdo jste slečno? - Nuda u které každý umírá smíchy.

Kdo jste vy pane? - Idiot vhodný k snadnému proplutí.

Kdo jste vy paní? - Samota sama která ale nikdy nezůstane bez odvozu.

Kdo jste vy pane? - Nepopulární bolest která se uvnitř hřeje.

Kdo jste pane? - Fachman ve fabrice po nocích aby ta moje mohla absolvovat kurzy pozitivního myšlení.
A kdo se ptá? - Stále se opakující téma jedné nepointy z jedné nebásně.

Panna a baba

Panna a baba se roztančily šeríky vykvetly
do toho prázdniny lesní víly a v hlíně tykve tlí
láska se červenou pastelkou zmalovala na rudo
hezká kytka za kloboukem pohnula Janem Nerudou

Zpověď starého herce

Jsem herec starý školy na penzi
přivýdělek spíš blbcům než menzy
v tělocvičnách hned po probuzení
mluvím o národním obrození

Holky se rtěnkou dělají bubliny
híhňaj se že to jsou kraviny
na mobilu nový melodie
že ten starej dědek ještě žije

Nemaj pojem vůbec o hodnotách
za pár šupů mně sem někdo dotáh
brambory smrdívají z kuchyně
já se nechci oddat rutině

Vůbec neví kdo byl Wolker Řezáč
kdo Březina a kdo Neruda je zač
myslím na Andrejku – ta se učí
zatímco ten děda mi tu skučí

Andrejka teď všechno studuje to
říkám: chlape ty máš živý ghetto

Balón

Balón stoupá výš a výš
i ty ho jednou uvidíš
nemá plachtu ani koš
Andrejka je vodonoš

Balón letí do nikam
do jeho tajů pronikám
Andrejka je vodonoš
já ho řídím za langoš

Proniká mi do mých tajů
jsme daleci luhů hájů
balón stoupá níž a níž
prasklou plachtu nespravíš

Hejno perel

„Pojď sem, Andrejko, a poslouchej, prosím tě.“

Letí deset perel do Zátoky sviní
trochu je to sere. Lidé jsou už jiní.
Ke korytkům prasat běží lesem víla
trochu ji to drásá. Dávno nevábila.

Básnička je nudná že pomalu zíváš
jenom někde u dna špína neubývá
i tak zvoní zvonky když se večer šerí
píšeš do kolonky: dostal jsem dar přežít

„Ona se na mě podívá, přimhouří nádherný tajemný oči, zakloní hlavičku a dá ji trochu na stranu, jako vždycky když o něčem přemýšlí, pak z ní vypadne s úsměvem: Řeknu ti to zítra, hm?“

Vánoční 2011

„Pojď sem, Andrejko, a poslouchej, prosím tě, ještě.“

Z tý naší vlády tak krásně je ti
jak pro naši záchranu podnikla kroky
to Adolf taky miloval děti
pravda jen blondátý a modrooký

některý ženský jsou stejný všechny
a některý jsou hodný ještě více
veselý Vánoce do Slibotechny
za Kryla nikdo nepálil svíce

utáhnout opasky a snad ne smyčku
Vaškovi nad rakví pravej kámoš řečnil
ten pravdu a lásku zasadil v políčku
jen strom blbý nálady se nám z ní zvěčnil

veselý svátky pro příchod Krista
za sebe přeju všem lidem tady
do rolí pohádky chybí nám místa
zdraví a lásku a neskonat hlady

„Znovu na mě podívá, probodne mě svým rentgenem, už nezaklání hlavičku, přimhouří nádherný tajemný oči a oznámí mile: Říkala jsem ti to včera, hm?“

Metamorfózy

To jsou divný metamorfózy
ze kterých mám už jenom neurózy
ráno z králíka v králíkárně
mění se ti chlapi v mravence
odvést přes den svůj úkol zdárně
obvyklej kus svého spletence
domů se vrací spokojen
už není bourák jenom člen

Až nás to sejme

Žití v lásku dejme radujme se plesejme
buďto nás to sejme nebo nás to nesejme
poutník spolujdoucí po letech čekání ho to snímá
neumřít pod suchým sluncem žhnoucím
to by bylo v téhle poušti prima

Obracím se k pouštnímu koni a říkám
i kdyby tě to nesejmulo
bobky do písku nesej mulo

Tvoje černá krásná fata morgana
tě pronásleduje už od rána
a krásně smutné sny se jí o tobě zdají
jak vůně z listů jahůdek
když na ně celodenně prší v ráji

Dvě tváře

Někde smát se jako anděl když na nástroj hrál
jinde zase ve sváru křičet a bít se dál
někde mluvit a být čehý prokládajíc s hot
za dne natřít a v noci jít zbourat tmavý plot

Někde srazit až na dno blátivé kaluže
jinde jít s teorií že člověk pomůže
někde ukázat a pyšnit s trofejemi
jinde kázat žijeme chudí s nadějemi

Muže který hromádkou všech těchto věcí byl
potkal jsem já když jsem v labyrintu zabloudil
já už ho znal a přece jsem si nebyl tak jist
pak jsem poznal že v něm lze jak v tenké knížce číst

Zeptal jsem se pane proč jen tohle děláte
král na plese almužnu žebrákům nedáte
vzhlédl ke mně člověče co jen jste zač se ptal
a pak jemně mi svou odpověď hned vyřikal

Že má rád svit měsíce lidi zvěř a trávu
pak mizel ulicí ukopl kytce hlavu

Komeon konos (Lekce jazyků cizích aneb s Andreou a lidmi nad ránem v nonstopu s puštěnou TV)

Zrevidujte záznamy v análech
připravte svá těla na náleh
věcí o nichž hádat se budete
až Pavla Charvátová poví o změnách v Sudetech

Vy svině řeknětě Ině
ať rozvede se s Blažejem
je to děvkař a že je
vy prasata já budu bohatá
vzala jsem si primitiva
ale v kartě limity má
Komeon konos?

já přišel o nos
una mučáča čeka?
chybí mi retko a deka

To je tvůj pčítel?
rád dyž přijedeš někdy k nám
eště sem nepotkchal tak úžasnýho šlověka jako ty blondýnko

Komeon tetas?
jo tys byl ten komedon!
chceš kondom?
Hej tu bouchačku na mě netas

Cesta do černý díry

Kam se ztrácí láska a přátelství
kam se ztrácí moje zdraví
kam se ztrácí desítky miliard
tresty za činy co už nikdo nenapraví
to všechno požírá velká černá díra

Nikdo za ni není odpovědný
na cestu zeptám se nějaký starý vědmy
tak rád bych se podíval do toho místa X
kde všechno daří se a nezažiju kiks

Černý kývací pes

Malý pán drží na vodítku velkého černého psa
vzbouří – li se pán ho neudrží
jestli pro něj není lepší malý černý kývací pes

Velký černý pes drží na vodítku malého příkyvovacího pána

vzbouří – li se pána nepustí
jestli pro něj není lepší velký černý nepřikyvovací pán

Dávej si pozor na malé pány
dávej si pozor na velké černé psy
když ti se vzbouří nic je neudrží

Jestli pro svět není lepší
malý černý kývací pán
a malý hezký černý kývací pes

Nález ptáčka

Včera našla v trávě ležet ptáče
mokré malé a rozmrzelé bylo
odvážil jsem se zeptat pročpak pláče
a ono protože dlouho lilo
bylo trochu rozespalé
na deště ještě zapomnět neumělo
V ptačím tělíčku srdce žalem puká
divný pocit z takových malých věcí
povídám tohle jsem já a tohle moje ruka
jestlipak nebylo ti lépe v kleci
ale kdež mi na to povědělo
když v nestřežené chvíli
na otevřená dvířka se zapomnělo
samo o své touze uletělo
ještě nevědělo
jak zvládnout svoji duši
svoje tělo

Andrea dál chodila po zahradě
a byla dvě vteřiny docela sama

řekl jsem
vím
i mě nestřežený let často klamal
vzal jsem ji kolem boků a říkám
jak se cítíš vím

Nikdo netuší co mě leckdy stojí napsat rým
kolik odvahy a často pláče
to se už cítí člověk jako malé ptáče
koryta silnice v podvečer duní
město vydechuje svoji vůni
uzdraví se poletí
jen my musíme pěšky
zdolávat rovnoběžky

Vypadala záhadně jak Ornella Muti
nikdo neví co teď toho Kornela nutí
otevřít znovu klíčky páčku a říct
že pokud je něco roztomiloučké
častokrát jen proletí hloučkem
potom za čas stejně
bude muset zmizet s hejnem
beru své dětské vysílačky
na přeskáčku voláme si do zatáčky

Lásko ptačí zaskotačíš?
Tvá jen radost mi už stačí a
nechat v úschovně radši
co makové srdce ráčí

Kytice II.

Zemřela matka a do hrobu dána

zůstal po ní veliký majetek
i děti se začaly hádat hned z rána
kdo z nich si vezme její statek

i zželelo se matce milých dítek
duše její se tedy vrátila
větvička se závětí a kvítkem
na jejím hrobě se pak usadila

Děti však matičku nepoznaly
nechaly pozvolna kvítek odkvésti
žalobu k soudu si navzájem podaly
pak kvítek na odpad odnésti

syn už si plánuje jak statek přestaví
při téhle zlé soudní štrapáci
už vodáci mají jarní vory
děcka spory matka se v hrobě obrací

Františku Gellnerovi

Všechno vypadá jak z hororu
mraky se divoce honí
pospíchám do kopce nahoru
v hospodě večere voní

Věže jsou hned mračny zmáčeny
deště šikmým směrem srší
po cestě deštěm jsem zmáčený
říkám si že trochu prší

Mattoni už není jako svět
v hospodě pátek i venku

počkám si až zaprší mi hned
pivo co plní mi sklenku

Dám si potom kafičko Tchibo
pak rumíčka značky Hobé
jen ať si prší jak je libo
já u stolu zvládám obé

Měl bych uvést malé poselství
a nebo snad metaforu
až se vyprší tak co já s tím
půjdu zas z hospody dolů

Už mám

Už mám hrad ale ještě nemám cestu k němu
už mám klíč ale ještě nemám zámek s ním
už mám paměť sloní ale na spoustu věcí zapomenu
už mám keře ale ještě nemám hrozny z vín

Už mám lásku ale ještě nevím že jde z tebe
už mám vztek ale ještě nevím odkud se vždy probudí
už mám plán ale ještě nemám modré z nebe
už mám vodu v srdci a kolenou a ona nestudí

Vysvlečte mě z kůže já stojím opodál
kdybych se zaprodal
ani mně ani vám to dneska nepomůže

Už mám brod ale ještě je tam hodně vody
už teplo mám ale oheň plane dál
už mám číslo a tak málo peněz na závody
startovní pistoli mám a stojím opodál

Už mám myšlenky ale ještě nemám jejich adresáty
už mám radost ale ještě neskončil můj splín
už mám vychovávat ale ještě nemám ani vzor táty
už mám strach ale ještě nevím že to vím

Člověk hůl a pes

Když chce člověk psa bít hůl si vždycky najde
pak se na hůl rozlítí když mu ten pes zajde
začne hodně pít přestane se smát
tou holí chce zbít se pak nejspíš sám

Chce aby pes začal žít on se začal smát
a pak ho začal mít velmi velmi rád
jenom ty psí oči plné starých šrámů
samé černé figurky hrají teďka dámu

Jenom ty psí oči hledí vyčítavě
pak letní déšť smočí hůl co leží v trávě
začne radost mít kdo nekoupil hůl
můžeš klidně žít jen když máš čistý stůl

Kdo nekoupil psa alibista byl
kdo však koupil hůl ten moc prohloupil
proč v životě všude prodávají hole
za cenu sprostě nízkou všude všude kolem

Naděje a pády

Jako špínu z rány vymačkám si text
nikde není psáno vše tajit buď jak buď
jednou je to daný asi jako sex
že dřív než přijde ráno v kuličkách bude rtuť

Naděje a pády rozplynou se v prach
všechno už je zády i nejposlednější strach
všechny velký grády rozplynou se v nic
dýcháš slunce světlo ale bolí tě púl plic

Pojídáš teď v klidu svůj bohabojný chléb
v hlavě tě moc pálí a chce se ti spát
ve snu máš Marokánku s dítětem svým neb
už je konec všeho a tuš začne hrát

Narvaný šuplík vzdálený les

Po curacau s vůní tvých vlasů
kolem tvého junior pasu než změním trasu
obejmu tě

Jak se máš dnes já hůř než toulavý pes
narvaný šuplík vzdálený les kde běhával jsem
pro perutě

Než se noc překlene mám strach z mámení
přečkat ji v pekle ne když nebe není
řeči ve vzteklém znění v nočním tmění
jednou tě obejmu až mě to pustí
ve zpokornělém obřizení budeme tlustí
v lásce co spí na kameni
kde voní vřes

Nemůžu ti stačit musím svačit točit močit
skočit pro čip vadí mi zvuk měst

lákavý test včera a dnes
narvaný šuplík vzdálený les

Facebook

Dneska ráno na Facebooku
zaměstnával jsem si ruku
kdyby bylo tolik peněz jako lajků
bylo by to všechno nějak v cajku

Klidně bych i zachatoval
vesele si zarýmoval
kdyby bylo tolik zdraví jako lajků
našel bych pro vesmír novou Lajku

O sto šest bych vkládal klikal
být jen virtuální každý výkal
kdyby bylo tolik času jako lajků
koupil bych ti starou samohrajku

Měl bych spoustu dobrých přátel
lajk je přece za pakatel
kdyby bylo štěstí jako lajků
štěstí hrálo by na balalajku

Kakaový svět

Svět je talíř krupicové kaše
a při polknutí vdechneš kakao do plic
po světě se pohybuj tichoplaše
střež věž a hledej plamínek do svic

Pivo víno láska a rakev
nepijeme už z křišťálových studen
ráno radši nechodíme na krev
leden únor bába nebo student

Na světě je spousta kaka
na světě silnější vyhrává
skládáme si opusy
strkáme je do pusy

Optimistova píseň

Dnes jsou lidé k sobě hodní asi už jen při povodních
někdy ani tehdy už ne když se voda kolem žene
dnes se lidé mají rádi jak dva mrtví kamarádi
dnes jsou lidé obětaví jak kočka s myší když se zdraví

Dnes jsou lidé vstřícní milí jak letní vosy v noční chvíli
a když jsou někdy i výjimky jsou svrženy do útroby jímky
dnes jsou lidé k sobě hodní asi už jen při povodních
a potom na poslední štaci i pohřební věnec se zas vrací

Pes

Můj pes je návštěvník ze zcela jiné planety
má velká ušiska a chlupaté manžety
umí se pojmát a věrně se tvářit
upřímně mě mít rád a říkat jak se ti daří

Jsou v něm zakletí tři další lidé
a tak tu čekám kdy to tajemství přijde
on střeží poklady když skáče po plotě
to tajemství se dozvím až v příštím životě
jednoduše složitě

Píseň Boschova poutníka

Měsíční krajinou rozbitou nocí

odchází za jinou panáček v krocích
co jednou ustanou jak kapky deště
jak klapky ve stroji psacím z Budapeště

Vyhaslé kamínky v bříše ještě pálí
vzpomínka na snímky co se mu zdály
a už se nezdají a oči jsou vlídné
a sledují potají Markétky koncem týdne

A pořád se nechce jít už aby vyšel
ušel jen dvě stě let na pouti pro ibiše
co by jí chtěl dáti kočovnej blázen
a ona se nevrátí posedlá kazem

A on by jí vyvrtal ten hloupej kaz
sejdou se za pár let na školní sraz
odchází krajinou měsíční za jinou
a doufá že kamínky v bříše už pominou

Zaplatí složenky bolí ho noženky
a film si točí už jen dvěma okénky
v neštěstí nadává světu a míru
kamínky z cest v bříšku udělaj díru

Potíže Epigonovy

Dokončené vztahy rozdělané básně
pěkně od podlahy život ti už zvrásněl
v zasněžených zapomněl jsi větu
z otevřených plánů začal sis myslet že tu

píseň už nemůžeš dopsat
ale pak se nocí prozpíváš s jinou

a krásně se hopsá to už znáš
a věty pravé ty tě minou
Dostáváš dost poukázek na bály kam stejně nechodíš
průvodčí ti koukaj' do průkazek zdalipak je za nos nevodíš

Našel jsi děvče z party políbila tě z karty
jí bylo sedmnáct a dala ti pohled z okna
na sklo a překrásné větve pod sněhem

Chtěl jsi s ní všechno hned a honem
věděl jsi že jsi jen epigonem

Ta druhá

Vždycky se parádila neb věděla že je druhá
taková malá s vlastním názorem v pozadí
a celý život pro ni byl zablácená stuha
které šmouhy z dešťů dávno nevadí

A jeho nesnášela jak za její kamarádkou běhal stále
s velkýma očima snažíc se milovat ji správně
viděla z úkrytu souboj královny a krále
svět někdy může být krutý jako náboj z hlavně

Venku byl listopad všichni tři uvnitř seděli s kávou
dívala se charakterně potichu s troškou něhy
jak by asi reagovali nad nenadálou zprávou
že jejich kamarádka si přerežala v noci stehy

Ale možná on si jen myslel že ho ona nemůže vystát
neb se přecenil jak už mockrát vlivem malicherných dob
v noci na to myslel víc než na národ na stát
a dobře znal rozměry materiál a vůbec celý ten hrob

z mdlob

A té kterou miloval byl jako chlapec celkem jedno
a jeho láska ta vůbec nevěděla o ničem
v noci šmátrala rukama nad hrobem ať už ho zvednou
rukama od hlíny na prsou s čedičem

A nikdy nezbylo ani na sen ani na vyznání
a přece všichni měli zamotanou hlavičku
dva kousky perletí a slzy nejsou k mání
prostě nikdy nenašli prázdnou volnou lavičku

Generační hádka s mámou

Dnes přijela po víkendu našťvaná tak se ptám co se stalo

Když koukáš do nebe nohou šlapeš v hově
když toužíš spasit svět nikdy nejdeš rovně

Holčičko
s fajn zájmy co zpíváš rock
nemáš ale na nájmy ani flok
zaplatí to ten kdo to utratil
nebo se vytratíš jak pára z baráku
půjdeš ku trati pod kola rychlovlaku
cos na něj nadávala že tě houkáním
ruší ze spaní
po dlouhé noci

Na horách

Ať prší nebo sněží
lidé házejí kluziště vlaječky odpadky

ohryzky jablek krabičky od limonád
líbají si čumáky se svými psími myšlenkami
sčítají co utratili
zdůvodňují si koho chtěli zabít ale nezabili
hlavní je se chránit
před neutuchajícími náporu sněhu a deště
na přemýšlení o cestě není čas

V kadibudce sedím na kopci
osamocená dvounulka dvířka se otevírají
pravá vysokohorská metelice na samém vrcholku
dvacet kilometrů dole v hotelu jsou svěží
to jenom ti co nechtějí za záchod zaplatit
musí až sem nahoru vystoupit
pak to po sobě uklidit
nebo dole peníze utratit

Jsou i horší

Když si myslíš že jseš hroznej že máš bejt už na oprátce
zkusíš představit si třeba že bys byl jak mnohá práce
furt jen stejnej a dost hnusnej měl bys hloupý vedení
za krátkej čas byli byste sami sebou snědení

Když si myslíš že jseš hroznej že nemáš svůj žádný střed
zkusíš představit si třeba že jsi žaludeční vřed
každej by tě nenáviděl dělal bys jen bolesti
pěknou saunu lidským klaunům od šesti až do šesti

Když si myslíš že jseš hroznej nemáš místo na nebičku
zkusíš představit si třeba že jsi skvrna na sluníčku
kvůli tobě tolik nehod smutků hádek rozvodů
na modrém nebi jsi dost nevhod přes nedělní pohodu

Když si myslíš že jseš hroznej že jseš nenávistný prase
zkusíš představit si třeba být svým promarněným časem
po revizi jak v televizi vidíš svoje koláče
viděl by ses kde jsi nejvíc bylo by ti do pláče

Když si myslíš že jseš hroznej jako kosti co jen chřestí
zkusíš představit si třeba že jsi marnost místo štěstí
pod balkónem noční můry lidi píšou je to marný
díky tobě pak místo shůry pospíchají do továrny

Výtka

Pane učiteli
proč jste nás nic nenaučil
pořád jenom křičel
proč byli jsme pro vás kus zmetku
Komenský by přišel do úžasu
kolik nás to stálo tehdy všechny času

Život vám asi rezavěl balamutil
často jste nám všem psal pětku
poslouchal jste řeči z Pekingu
třída pro vás byla kus ringu
zůstal jste celý život stejný
není mi vás líto

Do šedesátky jste se nenaučil
odpovědět na pozdrav
zůstal jste někde v dáli
už ani nevím jak vypadáte
i kdyby vás zaříkali

budete dál mlčet

smířený se svým platem
mrzelo by mně i s titulem Dis.
že na mě vzpomínají lidé s humorem
jak na sliz

Pavouci na zdi

Opakuj si: konec
splň si vše co chtějí pískej si a čti
měj k nim lhostejný přístup
modli se o pomoc ke svému kamarádovi
ze světa lidí
kdybys byl Trintigant hrál bys s Aimée Anouk
oni jsou na zdi jen pavouk
bílé paní co nechali se zazdít
šakali na stromě bludné kořeny
černá sklíčka na svítící večernice
noční můry kozlí hlavy
spíš straší ti v duši když jsi starší
ze zrcadla vystup
mluvíš s květinou u cesty
zahalila svůj jahůdkový květ
pláštěm kořeněné vůně

Kabina do nebe

V kabině seděly dvě starší paní
ta jedna povídá to jste se spletla
kdybychom věděly proč na dívání
je tu tak málo místa a tak hodně světla

Kabina veze nás divně do výše
dolů nás nesveze i kdyby chtěla

ve zprávách novin se o tom nepíše
tak jsem to paní vůbec nevěděla

Když dveře otevřou všude je bílý dým
padnou pak do mlhy chytí je přístav
prostory k rozlučce s životem pozemským
mohou být někdy i dost různá místa

Štěstí

Co mám rád přináší mi trochu štěstí
co je nejisté ale člověk neupadne v lež
chce to spát jako dítě mít zaťaté pěsti
jsme tenisté dítěte ptej se na co chceš

Co chci vzdát to asi hodnoty má málo
a co chceš mít leží na cestách
za své „neudálo“ utřeš rád bláto na vestách

Tak jen běž a toč se po té zemi
tak dokola jak to šiška je
dole věž to ani nezdá se mi
všude máme jen samé výdaje

HAVRAN

Nadosmrti budu vidět

Vidím podzimní krajinu
vidím tebe
vidím vrány na ledovém poli
vidím tebe
vidím sních v říjnu

vidím tebe
vidím vánoční ozdoby na lampách
vidím tebe
Její oči jako můj věrný dům v Labi svítící šerem když se hrabe
z postýlky
jako černá mírně hřejivá hloubka v srdci
už nadosmrti budu vidět

Vidím jeden svět a pak ten druhý
vidím tebe
vidím vodu odnášející z obou stejné nečistoty
vidím tebe
vidím krémové vlásky v rámci hry flirtující s jiným
vidím tebe
vidím melancholii z tvého blondátého necharitního srdíčka
vidím tebe
Vlásky v zapadajícím sluníčku oduševnělé elektrizující nymfy
nádherného kuřátka a andílka
už nadosmrti budu vidět

Vidím kočičí jednání
vidím tebe
vidím pohyby prstíků
vidím tebe
vidím štíří nadpřirozené schopnosti čarodějek
vidím tebe
vidím jak Slunce na obloze vychází
vidím tebe
Nádherný svět třískající se řeky dětství a mudrlantství lolitky
v dospěláckém nádherném tělíčku Večernice co na obloze zapadá
už nadosmrti budu vidět

Prázdnota

Mrkací panenka vokatá krev a mlíko
zvedlo se mi víko
rakve kde si cigárem na rubáš dírky dělám
ona byla smělá víc než její jakože kamarádi

Její kamarádka menší miss aby panenka vynikla
tak to chodí co svět světem stojí
na mém dvoře je emancipovaná drůbež sousedova
chůvička mrkací panenky kroutivé rtíčky a nosánek
bezvadná sexy prdelka postava jako korálek

Je zvláštní když se vám zadaří
jak každéj štráduje do vaší přízně
spíš kozel dvanáctka zbaví mě těch blbců a žízně

Medúza

Když přišla velká vlna
jedna medúza se mohla na svůj život
podívat okénkem celého moře
ten život medúzí
téměř už zbavený žhnoucích iluzí

To – písňový text

Hledal jsem to v sobě sám
hledal jsem to v kumpánech
hledal jsem to v kamarádech
i na dlouhých cestách

hledal jsem to v moudrým stáří
hledal jsem to v lolitkách
hledal jsem to ve zmatcích

hledal jsem to v klidu

pak jsem se zjizvenej oklepal
a před očima měl stále tvou kývající hlavu

hledal jsem to v rozmarech
v extravagantních kostýmech
hledal jsem to v pózách
hledal jsem to v upřímnosti

hledal jsem to opilej
hledal jsem to střízlivej
hledal jsem to pod zemí
hledal jsem to po nebi

pak jsem se zjizvenej oklepal
a před očima měl stále tvou kývající hlavu

hledal jsem to v paradoxech
hledal jsem to v pravidlech
hledal jsem to v absolutnu
hledal jsem to v mizení

hledal jsem to po pudech
hledal jsem to po duchovnu
nikdy jsem to nenašel
jak to vypadá jsem přesně nevěděl

pak jsem se zjizvenej oklepal
a před očima měl stále tvou kývající hlavu

pak jsem se zjizvenej oklepal
a v srdci měl stále tvou kývající hlavu

SNY

Sny jsou takové

Oblizující se pusinka
jezdí na nádraží na kolečku
volná
líbá se s někým jiným a mizí mu
on pak bloudí zmateně
po nějakých maďarských vlcích

Jeho pejsek vystupuje z hrobečku
a v různých variantách snů
je zas na dvorečku
má to příchut' skoro mrtvého dětství
sny jsou takové

Muzikantský sen

Zdálo se mi dnes, že charismatický člověk, co vypadal jako Kryl, ale v tom snu to nebylo jisté, nás s kamarádem pozval zahrát na jeho soukromé oslavě. Zřejmě se anděl vtělil do ďábla. Ukázalo se, že je to šaramantní boháč. Sen měl zvláštní atmosféru. Ukázal nám svoji zahradu a rozestavěné domy. Přidával a přidával. Ještě támhle pozemek je můj atd. Udivoval nás. Začali jsme tušit, do čeho jsme spadli. Večer mělo jít o koncert pro jeho známé byznysmeny v černých kvádrech a několik jeho dcer. Byla to bouda. Řekl, že koncert má začít déle, než ve skutečnosti plánoval a my s kamarádem čekali na vystoupení na nějakém schodišti, kde jsem si házel kulichem z patra. Byly jsme jako potulní komedianti pokorně čekající. Slyšeli jsme z luxusního obýváku s barem vedle z věže puštěné Ved' mě dál cesto má a další hity. Než jsme to pochopili, přišel pro nás a řekl, že koncert skončil.

Obelstil nás. Vyměnil za rádio. A že už koncert nebude. Že máme vypadnout a najednou se začal chovat podivně.

Dcery se bavily na rautu. Všichni popíjeli a my potupně balili kytaru. Každý do nás kopal a do mě vjel najednou ohnivý lví pocit rozčilení a ukřivdění. Začal jsem řvát, co je to za chování?! Proč nás tam teda tahal, když měl zájem o tohle, ať kouká navalit prachy za náklady a zbytečnou znechucenou cestu. On na to, že cesták nebude. Nehráli jsme. Že si můžeme něčeho napít. Já řval tak dlouho, až mi bylo do breku tím jeho povýšením.

Nakonec jsem z něj vymámil, že mi dá tisícovku. Já nato, že cesta nás vyšla na 2. Že při jeho miliardách je mi trapné a protivné si o to vůbec říkat a řešit to. Nikdo si nás nevšímal a on řekl: tak jo, dostanete 2. Zavedl mě do hracího sálu. Vše blikalo, všimnul jsem si, že má ďábelsky dlouhé prsty a začala hra.

Barvy, světla a ďábel řekl: dám vám druhý tisíc. Hele, tady je stovka a tady a tady a chceš vidět, jak vypadá bankovka dvěstětisícovka? Ukáže mi ji. Je na ní příšerně vykulená královna. Žádná takováhle hra, jen normálně mi dejte vcelku druhý tisíc a my pojedeme a vše je v pohodě, řekl jsem.

Ďábel má mí dál. Hele tady je 520, to je plus 520, tady 200, to je 720, vše bliká, prsty se proplétají, mámí mi oči, mám už chuť vypadnout i s tím jedním tisícem. Najednou dopočítá a dá mi druhý tisíc. V pytlíčku v drobných. Alespoň tak, konečně vypadneme, řekl jsem si.

Cestou ven z vrat vidím; to není bankovka, ale stará sázka z jeho dostihů na koně. Kurs 520 – 200, nějaký poukaz 200 bodů. Vždyť jsou to papírky, bezcenný barevný papírky! Světla v herně zhasla. Chytne mě šílený vztek za to všechno. Vrátili jsme se a já tak řval, až se ďábel naštvál a ukázal pravou tvář. Zrudl. Nafoukl se. Řvali jsme na sebe v pekelném řevu a on začal utíkat.

Honil jsem ho až na pardubické nádraží. Zmítaly se barvy, okolí, stromy. Najednou chvíli utíkám já, chvíli zase on, až doběhneme domů.

Když už je den na sklonku

Když už je den na sklonku zatáhnu si záclonku
a najednou jsem sám v pokoji na zámku
za vrátnicí bistro je na život jsou přístroje
pan nikdo mám na zvonku nežijeme na známku

Když máš samé výdaje a život jenom bída je
zalezeš si odraný zazpíváš se soprány
když už je den na sklonku zatáhnu si záclonku
a najednou jsem sám v pokoji na zámku

DÉMON

Jako když má milá

Ani ta jabloň mi už tolik nevoní
jak když se projíždí má milá na koni
ani ta svíčka mě už tolik nehřeje
jako když má milá zdolává peřeje

Černá kaňka

Těch tun cigaret
těch tun chlastu
toho vdechování všeho možného
těch kouření ptáka ve stodole ve špíně mezi řezáním dřeva
těch lití vodky trychtýřem do kurvičky přikryté australskou vlajkou
toho utvrzování se i kuřák má ještě 20 let aby chytal d'ábly a nymfy
těch zmagořených politiků souložících se středoškolačkami
těch stárnoucích majitelů swingers clubů přes den vážených
funkcionářů co si řekli a co teď?
toho trápení rozčilení a nevyspání
toho balení subinek do igelitu na cihly
svazování řetězy a lití vody dovnitř

těch elektrických lešení a netoxických barev
těch povrchních lůz žijících ve stylu dnešní doby
těch milfek co neumí napsat „výjimka“ ale umí dobře jiné věci
toho ega těch téměř uzřených démonů
tohle všechno čistí čist'ounký andílek
v zelené trávě

Něco nikdy nezažiješ a něco se děje i dvakrát

Přišel ke mně po letech kamarád a povídá

už mám zas tak rozjitřené srdce
že nemůžu poslouchat kecy v Penny Marketu
šuměla jinou dimenzí mluvila jiným jazykem
její záhadný oči lesknoucí se tmou na měsíc
neslyšely jak mi z ní v hrudníku praskají polínka ohně
sním jak čichám k jejím kalhotkám natírám se gelem
cítím neskutečnou vůni její vlhoučké jahůdky
vzrušuje mě ta touha samotná
i její chlad a nezájem mě rajcuje
co mě odkopla
stříkám 5 X denně
zažívám sám se sebou šílenej sex
cítím ji 25 H denně
v každém milimetru svého dechu
v každé vůni a dotyku
možná kdybych ji znovu měl
vychladl bych
jen jsem se jí dotknou prstem tvrdnul jsem
sbíhají se mi sliny jak psovi
září z ní sex svítí z ní život
cítím její kůži ve svojí
miluju její rozzářené oči ze spousty věcí

miluju věci které považuje za mazlíčky
miluju ji jako nikoho nikdy
ty ji znáš tak mi porad'
připomíná mi svou osobností Evu Kostolányiovou

řekl jsem
ale možná i Evička by ti řekla

počuj miláčik som tu pre vás všetkých
môžeš počúvať moje platne pre radosť
ráda pre teba spievam ale neviem s ťebou žiť

a tak ti asi neporadím
jsem jen Poeův Muž davu
i když láme tvoje srdce nelámej si s tím hlavu

Něco nikdy nezažiješ a něco se děje i dvakrát

Ona přijde ke kamarádce a povídá

víš mám už chuť ho zabít blba
ty ho znáš tak mi porad'
vždyť za to nestojí jéžíš řekla kamarádka
a pak dodala trpce
i když láme to tvou hlavu nelámej si s tím srdce

Něco nikdy nezažiješ a něco se děje i dvakrát

Mých sedm

Večer šeptá Pluto svítí pak se zeptá pavouk v síti
srdce topí se v krvi
oči mrknou uhranou tě zlověstnou hrou a na moutě

jaký byl tvůj první?

Je to jako s první tvou lží je to jako s poslední pravdou
jako hlasy za hradbou duhy
jako když sněží a tebe to nepoloží
jaký byl tvůj druhý?

Ochránče já už chci usnout v místnosti kde je hrozné dusno
jsem fešák svinstva a smetí
politici dolhali nám televize dávno mlčí
jaký byl tvůj třetí?

Ten věčný strach že přijdu dlouho marnosti pln pryč je s touhou
že řeknu si sám své vrtty
i slunce mé co zajde a já to nestih'
jaký byl tvůj čtvrtý?

Jako pátý jako šestý tak kat
dává ahoj sekeře a jedům
vichr proudí a šelestí
a bylo jich sedm

Noc ve které se nedalo dýchat

Nastoupil jsem ve dvě ráno do vlaku
přistavený byl černý jak mé spaní
prázdnou bylo nadepsáno k oblakům
romance nebyla za korunu ani

Tak se zdravím sám tak si vařím sám
na sebe se dívám sám sebe poslouchám
sám sebe si prožívám sám jsem si zbyl
názory si potvrzuji rozmělnuji když je rozebírám

Twain říkal že pomocnou ruku
najdete na konci vašeho ramene
miloval bys celou hru ty kluku
a čekáš jenom samé zelené

V každé duševní obci
jsou ze dvou tři sobci
a prázdné místo citu
a otupělost po pocitu z kamene

Noční běs

Do rána zbývají ještě čtyři hodiny
modlí se a krade list ze zásobníku her
lidé na něj dýchli jedovaté zplodiny
ale zásobník je jeho stejně tak i směr

Je mu tak špatně že doufá že se ráno nepromění v brouka
je mu tak špatně po všech stránkách Kafky dívá se na svět z luk
je mu tak špatně jakoby mu mohla pomoci jen ohnivláska a louka
je mu tak špatně po všech stránkách

Jakoby se topil v bazénu a voda mu vzala plavky
na školním výcviku je v hlubině
je to malej kluk

Tak 4 - 5 let doufá že se ráno dospí
že si ho ještě nevšimnou

že se jim schová a v klidu posnídá v hrozném ránu
že stihne i kakao než mu zavřou výdejní okénko
z marcipánu
bude myslet na něžné věci napije se malinko

Je mu tak špatně po všech probdělých nocích
spočítá bludičky zjeví se mu nevěsta

je mu tak špatně po všech stránkách počítání
je mu tak špatně jak se dal do krákorání
je mu tak špatně po všech stránkách
kluk tak 4 - 5 let nikdo ho netrestá

Večery s černým větrem

Štěstí se uzavírá na bílou zátku
to je hrůza nevíra jí co na památku
poslední ve mně zůstalo to co mi zbylo
to smutnění šeré co dřív se mi líbivalo

Budeme sami proti sobě stát nohama naležato v hrobě
zatím musíme něžně plápolat v téhle době
a poslední co mi zůstalo na co brát zřetel
se promění v ústav v lom večerních světél

Dělníci kopou silnici vítr vlaje
Santa Klaus má teď vinici chová tam hranostaje
aby mi dovezl to co mi zůstalo to co mě těšilo
je to malé hrozně malé a snadno by to zhřešilo

Tak chodím krajem s bílým hranostajem
a píšu moc divné písňe
televize baví pod city se taví něco
čemu mudrc říká – malovaný výsměch

HEZKOST

Naděje

Naděje vylétla s brýlemi proti slunci

Až přijde bouřka a nebe zatáhne se
naděje sestoupí z oblohy a zajde si na pivo
s bolavým srdcem ji najdeš jako houbu v lese
řekneš si - zase se přežilo

Babička

Na privátu byla oáza klidu
kolik bylo tvůrčích pihovatých nocí
kolikrát jsem z nebe stíral slídu
kolikrát ze zdraví šel do nemocí

Bytná byla babička Myslínova
v truhličkách spoustu krásných květin
sledovala Kolotoč na TV Nova
měla rozedmu plic moudré srdce a dvě děti

Ani jednou voda v řece ještě nepřetekla

Ani jednou voda v řece ještě nepřetekla
už ti píšou poběž a nebud' vzteklá
když ses dooblékla život se rozběhl
pak poslala jsi domů smsku
že ses právě stala dívkou Blesku

Ještě jedno otočení vesmíru
už ti šijou šaty na míru

už jsi paní platíš účty z daní
zametáš před barákem smetí
dbáš na výchovu svých dětí

ten rozvod to ti nepřeju
zázraky se na objednávku nedějí

Ještě kamínek na zem nedopadl
rododendron z tvých třicetin dávno zvald
bolí tě záda Karla Plíhala máš ráda
děti daly drogy lásku školu
už snídají s rodinami u svých stolů
ve svých domech za svými ploty

V šedesáti potkáváš svou lásku
v mládí jste se slyšeli
přijel za tebou v neděli

Až nad rakví vám křížek postaví
šílenec možná spustí atomovou bombu
ta vyrve kořeny a mrtvé z hrobů
vyletíte za svými dušemi
řeknete si
ani jednou voda v řece ještě nepřetekla

A přece

Ve speciálně upraveném bytě
žije ruka s rukou jako s mámou dítě
a přece jsou vánoce a podvečery
před zimní mlhou slovíčko na polštáři

Ještě pár nocí tikotu hodin pak se uvidí
lev ve znaku státu lízátko v sekretáři

ve speciálně upraveném bytě
žije hlas s hlasem jak poutník nad atlasem

Srdce v klíně nápis okolo vrat
čerstvý chleba co v klidu stačí pookorat
za nocí mramorových jak modrý med
zápisek do polštáře co nedbá na počet

Tvoje teplo když oknem se větrá
žluté světlo a fotka irského setra
spí tam duše blízké plné naděje
člověk tep si nevybuší a přece je

Malá oslava

Z ranní mlhy zbude bílá čárka
lístek ještě černý z noci z vína
pak dvanáctým podvečerem Klárka
srpen srpem po Markétě stíná

Je mi horko v hlavě ze srpna
srpnová noc krásně útrpná
čas utíká velmi pomalu
nese se jak párek kořalů

Tak pronáším k Áje tichým hlasem
nevíš ty jak hospodařit s časem?
přeju ať se poštěstí navěky ne pro chvíli
džbán za ucho donéstí vždycky rovnou ku cíli

Žádné zhrzení při dvojm tvrzení
žádné pálení to spíš sdílení
zapomněl jsem říct hned na začátek
že se tu slaví jen jakýsi svátek

Nebeský dům

Chtěl bych mít v nebi dům
kdyby mě čas drtil dál
chtěl bych mít v nebi dům
kdyby zázrak se stal
chtěl bych mít v nebi dům
abych měl kam se schovat
chtěl bych mít v nebi dům
když mě tam budeš potřebovat

Guru

Když vzlykám z letů vysoko
přes Tunis nebo Maroko
v regionálním tisku
jsi tvrdší obelisku

Chtíč je silnější než příběh
vzpíráš se mi jako hříbě
když ďábel ve mně hlodá
z tebe září jen shoda

Když je dvojí býti něčí
tvé světýlko všechno předčí
když má bolest je vdaná
ty svobodná jsi panna

Když nemám už příliš love
když tu žijí debilové
mé duši Savo s sebou
ty bereš samosebou

když je to jen všechno ryze
velká odpolední krize

když v nohách mám olovo
jsi můj guru mé slovo

BONUS

George

Kdysi jsem měl ztrápený sny po záhadný černý kočičce
mý první lásce na střední škole
v tom snu mi představila nového partnera v Americe
a řekla: To je George
George
jako úder smrtelného zvonu
to bylo ve snu
kterej se po X letech převedl ve skutečnost
Jsou sny vizí pomíjivosti nebo je to náhoda?

Život točivým hřmotem často zavane
černý mrštný šelmičky se svítícíma očima
který se sbíhají jako k chalupě kde dřív býval pes
byla z Mexika zvířátko zvědavý jak fungují vůně života
a systémy po předcích
uvnitř plující od břehu řeky dětství
na všechno si chtějící přijít samo

Sledoval jsem ji před sebou s chlápkem kterému říkala George
na exurzi po místě kde už nic není
on jí říkal „Baby, come on baby...”
jestli byl George táta nebo hodnej strejda nedokážu říct
nalepený fousy rovnej kšilt velká korba divnej plášť
vypadal jako hokejovej trenér bez týmu
chtěla si se mnou povídat
a George vždycky řekl „Come Baby!”

chechtáky už máš ale co romantika sex a zábava vid'? říkám si

Na konci ke mně přišla sundala rukavičku
podala mi ruku skoro se ovinula a řekla
„It Was So nice What's Your Name, haha?“
„Alain Delon And Yours?“ „Anna,“ smála se
„OK nice,“ smál jsem se
byla blízko
ale opodál stál George jako Mount Rushmore a vražedně se díval
věděli jsme to

Sledoval jsem jak odcházejí
fotila si kanál v zemi George šel napřed
když viděl po deseti metrech svého hokejového života že ji ztratil
otočil se a přivřel oči dokud ho nedoběhla

Šelmička se někde směje
George vyhlíží svůj hokejovej tým
já radši přemýšlím jak musí bejt textař sjetej
aby mu chvíle srandy stačila pro odpočívání na věčnosti
v příjemný nechtěně úchylný středový debilitě

Obhajujeme se před lidmi kterým na nás nezáleží
ráno si koupíme housku v kiosku u trati jako každěj den
a řekneme
to je dobrý paní Jirásková spěchám
mně už to naproti na peroně zase stojí

II. ČESKÉ KOČKY

Amorovy terče

Když někomu schází Amorovy terče
skryje se v extázi tam kde není zmerčen
tam kde jeho písně stanou na povrchu
z jejich tržeb koupí té své novou sprchu

České kočky

Byly tu velké sračky
i Bratislavské mačky
teď jsem se konečně dočkal
výkalů v těch českých kočkách

Čtverec

V Červeném Kostelci
skládá si buzerant
píseň o čtverci

Přímo z Fenicie
jede Felicie
je už v Kozojedech

lesba k němu jede

Dokud a třeba

Dokud jsme mladí a krásní
svou šanci si nepropásni

až budem staří či věční
třeba se neuskuteční

Holan

Četl jsem si Holana
a v tom rupla Spolana
bylo to dost chmurný
v zásobě mám urny

Na to já už zvyk si
na všechny tyhle kiksy

Holka z Kladna

Jedna holka z Kladna malinká a skladná
znala havířskou práci i demonstraci

Holka z Ostravy

Tahle holka pro chuje
přece jenom trochu je

Hrůza ve vlaku z Kolína

Byla odněkud z Kolína metr šedesát pět nevinná
přitom když tě zmerčila odvaha se ti ztenčila
to všechno viděl celý vlak když už jsi byl slabý tak
všichni dělali že četli dvě babičky pletly

Díval jsem se jí do klína tam vřela celá roklina
jinak nestalo se vůbec nic šli jste hrát hry bez hranic
vlak co staví v Kolíně přešel kočku nevinně

Chasníci a umělci

Umělec trpí za špínu na lidech
chasník měří po obvodu plech
geláče zajímá svěží dech
nula zakládá s nulou svůj cech
umělec má i v krásném dni pech
chasník zkoumá na svý střeše mech
geláč má pupínek na zádech
nula se má za jedničku echt

Kalouskova noční srážka (zpívaná častuška)

Vrazil Kalousek do auta Národní rady
a hned kterej hovňousek mi zaclání tady
jak byl rozpálenej z baru zfackoval to tele
druh co zde nemá přirozeného nepřitele

Kousek spravedlnosti

Kousek spravedlnosti nám Bože ukaž
Na to čeká Adam Ondra Lukáš

Krycí název pro notoriky

Městské zas tu pitelstvo
(pro blbce: městské zas tu pytel stvo)

Mezi námi (aneb co vám řekl mladý šéf)

Jen tak mezi námi prasaty ti řeknu jak jsem včera
seřval na obědě Vaňkovou za špatný výkuř péra
jen tak mezi námi prasaty jsem včera ve sborovně

dal snížit všechny prémie – at' se všichni cítí rovně

Manažer

Řekl psovi manažer
hej nebeská mana žer!
podíval se na oblohu
pes to nechal Pánubohu

Milice žízni

Seděl dělník po ránu při zteplalém vínku
pochopil moudrost koránu tak si dolil sklínku

Moje milá

Chudák moje milá
vzala si pedofila
teď má dost potíže
se synem v negližé
radši moje milá
všechno dobře tutlej
jestli je to síla
či jestli je útlej

Návraty do Čech

Návraty do Čech jsou plné dění
ve kterém ale mnohdy skoro nic není
jenom pár Turků a filmů v původním znění
a když se tráva zazelení

Nemůžu zpívat

Nemůžu zpívat o la la
když z duše páchne kořalička
nemůžu zpívat o la la
když z duše páchne kořala

Občanovy plány na zítřek

Až Kalousek mi i poslední veme love
já dám si soukromou výuku k Semelové
až po Drábkovi zbude živo jen půl Prahy
se soudružkou půjdem uctít mrtvé vrahy

Prezidentští kandidáti

Vlítla mi do mýho oka můra
vytáh ji Tomio Okamura

Zapíjím to všechno u hranic Beerem
dívám se na plakát s Jiřím Dienstbierem

Cigarety fetování čistí plíce made in France
musel se po tetování do Bystřice mejt i Franz

Z minulosti Příšera všech Příšer
říká - kámo, nejseš Honza Fischer?

S kapelou i DJ Bobo v šiku
podpoří štábajznu Bobošíků

Za Roithovou stojí doma možná jenom Roith
jak za naší republikou velkej asteroid

Kontroverznější než filé Pangas

by byl při svém defilé jen Vandas

Za ty roky velkejch manýr pěkej pakl
vodkoukal si ten bukanýr Lád'a Jakl

Rozhodl se zkontrolovat svý mincovní dílo Verk
poslední ze středověkých - Karel Schwarzenberg

Psi na flétnu

Hráli psi na flétnu
pak se pošťkali
pak se porafali
ocitli se někde v dáli

Přírodní poetika

Ani PERFECT AMERICAN SILENCE
neohromí příliš české milence
co se skryli potají tam v lesejčku
vyrušit se nedají tak nesejčkuj

Tyhle krásný lesy plný srnek
tvým kořenem byly už když jsi měl hrnek

Radši ne, dědku

Když jsem byl kdysi malej celý noce jsem pil
bejval dost ožralej a spal jak netopýr

dnes říkám
radši ne, dědku, radši ne
nedám si to pivo k svačině

Rebelie

Vyjděme do ulic otravné aplikace
vyjděme do ulic to bude demonstrace
vyjděme do ulic však padni komu padni
pak se z píva domů vraťme uličkou zadní

Romantika

U srdce ti tiká tvoje romantika
to srdce si zvyká srdce romantika

Roman aviatik v neděli je katolik
jinak je romantik je to už jeho zvyk

Stryc Ladá je fyzik ona ma rad jen čísla
nezna romantika ma srdce fyzika

Rybka

Koupil jsem rybičku z reklamy
jenže včera večer lekla mi

Složitost života

Složitost života spočívá v tom
co měl jsi v mezičas bylo ono
a čím sis jistý byl to smetl hrom
to nebylo stereo to bylo mono

SOS

Do vesničky SOS

zatoulal se z války pes
všechny děti tam sežral
to si ale pochutnal

Učitel

Na kalhotách mám něčí vlas
nevím komu patří
ty mi ho tam nedalas
a tak to máš za tři

Uno

Hrál jsem v hotelu Uno
s kytarou s jednou strunou
byl tam chlap co pro ticho
položil Jacksona na břicho

Nikdo dneska nemá nic
já jsem Venca z Nemanic
nikdo nemá nic jisté
ne jak za komunisté

Zoufalá báseň psaná velkými písmeny na starém psacím stroji

JDEME P9T!

OBSAH:

I. ANDREA A JINÉ BÁSNĚ

ANDREA: Andrea – 2,

TOUHA: Chci se s ní vrátit - 3, I Know Andrea Is Still In Town, Snad nejhezčí chvíle života - 4, Úřad Lásky - 5, Její sonet pro poštovního úředníka - 6, Sluneční chvíle - 7, Stupně - 8, Co já bych za to dal, Co mi šeptal básník v Brně - 9, Nejsou jen Lucie, Kolikrát - 10, Tanec a manon,

TRNY: Bolest - 11, Jedna z milionu, Prosím tě, Mezičas - 12, Muzikanti pekla, Na louce - 13, 4 měsíce nic - 14, Působení, Zimní noci - 15, Chlast, Svědek pochodu mrtvých - 16, Jak je to hezké, Na paloučku u silnice - 17, Lehká nejistota, Tak už nikdy nebudu mít klid - 18, Umělcův život - 20,

JÍZDA A KOMUNIKACE: První Vánoce, Otázky - 21, Panna a baba, Zpověď starého herce - 22, Balón, Hejno perel - 23, Vánoční 2011, Metamorfózy - 24, Až nás to sejme, Dvě tváře - 25, Komeon konos - 26, Cesta do černý díry, Černý kývací pes - 27, Nález ptáčka - 28, Kytice II. - 29, Františku Gellnerovi - 30, Už mám - 31, Člověk hůl a pes, Naděje a pády - 32, Narvaný šuplík vzdálený les - 33, Facebook, Kakaový svět - 34, Optimistova píseň, Pes, Píseň Boschova poutníka - 35, Potíže Epigonovy - 36, Ta druhá - 37, Generační hádka s mámou, Na horách - 38, Jsou i horší - 39, Výtka - 40, Pavouci na zdi, Kabina do nebe - 41, Štěstí,

HAVRAN: Už nadosmrti budu vidět - 42, Prázdnota - 43, Medúza, To - 44,

SNY: Sny jsou takové, Muzikantský sen - 46, Když už je den na sklonku - 47,

DÉMON: Jako když má milá, Černá kaňka - 48, Něco nikdy nezažiješ a něco se děje i dvakrát - 49, Mých sedm - 50, Noc ve které se nedalo dýchat - 51, Noční běs - 52, Večery s černým větrem,

HEZKOST: Naděje - 53, Babička, Ani jednou voda v řece ještě nepřetekla - 54, A přece - 55, Malá oslava, Nebeský dům - 56, Guru - 57,

BONUS: George - 58,

II. ČESKÉ KOČKY

Amorovy terče, České kočky, Čtverec, Dokud a třeba - 60, Holan, Holka z Kladna, Holka z Ostravy, Hrůza ve vlaku z Kolína - 61, Chasníci a

umělci, Kalouskova noční srážka, Kousek spravedlnosti, Krycí název pro notoriky, Mezi námi - 62, Manažer, Milice žízni, Moje milá, Návraty do Čech, Nemůžu zpívat - 63, Občanovy plány na zítřek, Prezidentští kandidáti - 64, Psi na flétnu, Přírodní poetika, Radši ne, dědku - 65, Rebelie, Romantika, Rybka, Složitost života, SOS - 66, Učitel, Uno, Zoufalá báseň psaná velkými písmeny na starém psacím stroji - 67.

Adam Katona (nar. 1986) je **český písničkář, spisovatel a básník**.
Autorské písně doprovází na kytaru. Překládá také písňové texty z
angličtiny.

doposud oficiálně vydaná díla:

**Pod lampou skloněnou – hudební album (Indies Records Brno
2007), sleeve - note Jiří Černý**

Můj vzkaz doletí – hudební album (Adam Katona 2011)

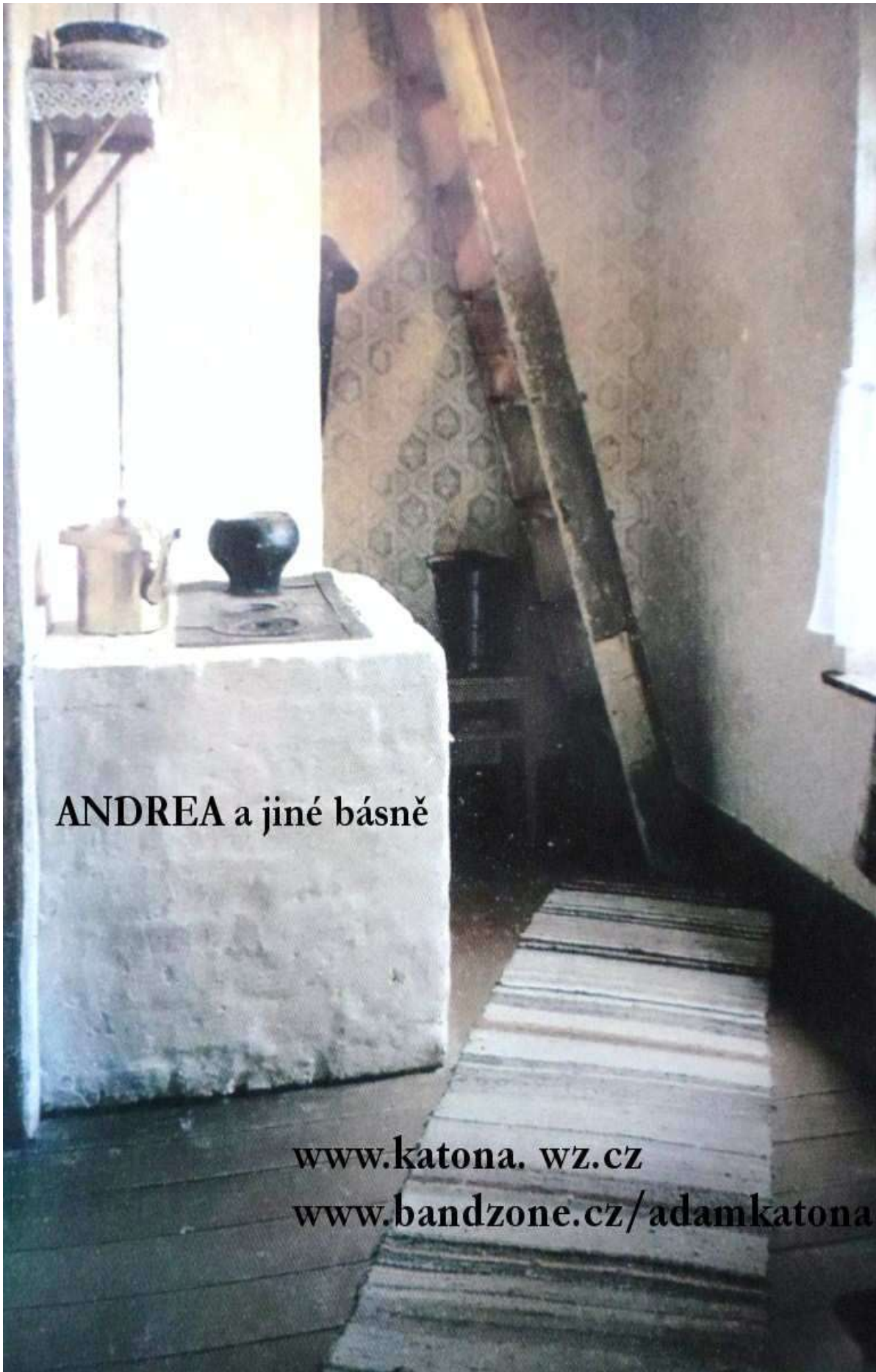
**Lehce osamělí kluci od široké řeky – sbírka poezie (Adam Katona
2011)**

Copyright 2013 © Adam Katona

www.katona.wz.cz

www.bandzone.cz/adamkatona

katona@email.cz

ANDREA a jiné básně

www.katona.wz.cz

www.bandzone.cz/adamkatona

